

Letnji nerad je za nama i uveliko smo zašli u jesenje obaveze. U stvari, u Srbiji postoje dve sezone kada se zaista radi, a sve ostalo je neka vrsta "hvatanja krivine" i davanje oduška širem smislu godišnjeg odmora koji je kod nas malo... drugačiji nego u ostalom, radnom delu kontinenta.

Prvi period kada su svi tu, na svojim radnim mestima (administracija, državni aparat) jeste onaj neposredno nakon zimskih praznika, slava i preslava, pa tamo negde do polovine jula meseca. Korisnih tri meseca. Ovaj drugi period sledi od polovine septembra, pa do prvih zimskih praznika. Još oko tri korisna meseca. E, sad... Ako, na primer, hoćete da pribavite neku građevinsku dozvolu, realizujete neki projekat, konkurs ili da započenete investiciju, ukoliko promašite neki od ova dva termina, gubite mnogo više od par meseci, jer se posao protegne na čitavu godinu dana.

Na primer, gradska uprava raspiše konkurs za podršku projektima udruženja građana u naseljenim mestima 31. maja. To je sam kraj onog prvog perioda. Pogađate, konkurs se ne realizuje do kada je trebalo, već se prevuče na ovaj drugi, jesenji deo godine. No, biće okončan. Ali tamo negde u oktobru. Tek tada će udruženja građana moći da računaju na sredstva za rad u tekućoj 2013. godini. Dakle, oktobra meseca, za period januar - decembar iste godine.

Ovaj primer je ekvivalent paradoksa i u mnogim drugim slučajevima. Isto važi, na primer, kada treba da dobijete neki papir za, na primer, trafostanicu na prečistaču otpadnih voda koji naša Mesna zajednica s teškom mukom pokušava da završi. Prvo godinu dana Elektrodistribucija mudruje može li ili ne može da se trafo napravi, pa onda urbanisti iz gradske uprave u međuvremenu nacrtaju novi plan, preko našeg za koji smo dobili dozvolu (kažu: "Pa, eto, niste se bunili" - kao da smo mi znali šta crtate!). I tako u nedogled, ispravljanje "krivih Drina"...

Primera je još mnogo. Svakodnevni su.

Ali treba biti uporan. Siguran sam da će obećana Vučićeva "modernizacija Srbije" podrazumevati da se najpre uvede red u rad i nerad, u godišnje odmore koji traju šest meseci i beskonačno duge procedure za dobijanje "dozvole za realnost". Za život za danas i sutra, a ne za život u juče! A da se može raditi sada-za-odmah, potvrđuje nedavni slučaj kada je čitav centar Starčeva, sa Trgom neolita, ostao u mraku zbog većeg kvara na elektro-ormanu. Građanin je primetio, obavestio telefonom mesnu vlast, ova podigla na noge Novicu električara a ovaj gradsku firmu za održavanje javne rasvete. Sve to oko ponoći, i sve to u cilju da se svetlo odmah popravi. I bi svetla.